

РЕШЕНИЕ

№ 7461

гр. София, 21.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Вяра Русева

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **10080** по описа за **2020** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. Образувано е по касационна жалба на Изпълнителна агенция „ Главна инспекция по труда“ подадена чрез пълномощник – главен експерт К., срещу Решение от 04.09.2020г., постановено по нах дело № 4545 по описа на Софийски районен съд за 2020 година, с което е отменено Наказателно постановление № 29-290060989 от 17.02.2020 г., с което на [фирма], ЕИК[ЕИК], за нарушение по чл.415, ал.1 от КТ е наложено административно наказание: имуществена санкция в размер на 1500 лева. Касаторът навежда доводи за неправилност на оспорения съдебен акт, като постановен при допуснати съществени процесуални нарушения - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 НПК. Твърди се, че съдържанието на актът за установяване на административно нарушение (АУАН) и наказателното постановление (НП) отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, като точно и ясно е описан съставът на извършеното нарушение, нарушителят, както и датата и мястото на извършване на нарушението. Касаторът претендира съда да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение на СРС и да потвърди НП като правилно и законосъобразно. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба не се представлява и не взема становище по

същество на спора.

Прокурорът застъпва становище за основателност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима. Разгледана по същество, тя е основателна.

От фактическа страна СРС установява следната фактическа обстановка: В периода от 03.12.2019г. до 15.01.2020г. била извършена проверка на [фирма] за спазване на трудовото законодателство. Установило се, че с Протокол за извършена проверка от Дирекция“ Инспекция по труда“- [населено място], № ПР 1928813, връчен на 04.09.2019г. на [фирма] в качеството му на работодател е дадено задължително предписание №7, а именно да заплати на В. А. Т., определеното със заповед № 00074 от 13. 05.2019г. обезщетение за неизползван годишен отпуск, пропорционално на времето, което се признава за трудов стаж в размер на 7 работни дни, не по- късно от последния работен ден на месеца, следващ месеца, през който е прекратено трудовото му правоотношение. Срокът на предписанието бил 25.09.2019г. При прегледа на представените по делото документи проверяващите лица констатирани, че работодателят не е изплатил обезщетението за неизползван платен годишен отпуск при прекратяване на трудовото правоотношение с лицето Т..

Констатирало се извършване на нарушение на чл. 415 ал.1 от КТ от страна на дружеството, за което бил издаден АУАН, въз основа на който било издадено процесното наказателно постановление.

За да отмени НП, Софийски районен съд е приел, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита дружеството- нарушител.

Решението е неправилно.

Настоящата инстанция счита, че в случая не са налице допуснати съществени процесуални нарушения, опорочаващи административнонаказателното производство. АУАН съдържа всички необходими реквизити по чл.42 от ЗАНН, като същият е предявен на нарушителя и подписан без възражения. Спазени са и сроковете по чл.34 от ЗАНН. Наказателното постановление съдържа всички необходими реквизити, визирани в чл.57 от ЗАНН. Ясно са посочени датата, мястото на нарушението и в какво се изразява същото, както и нарушените разпоредби. Във връзка с посочената в АУАН и НП дата следва да се има предвид, че даденото от контролните органи предписание е следвало да бъде изпълнено най-късно до датата, посочена от контролните органи- 25.09.2019 г., а деянието с което е осъществен съставът на административно нарушение по чл.415, ал.1 от КТ, следва да се приеме за довършено в първия присъствен ден, следващ тази дата – 26.09.2019 г., както правилно е посочено от актосъставителя и наказващия орган. На практика във всеки един ден след изтичане на срока на предписанието [фирма] е бил в нарушение. В настоящия случай сме изправени пред така нареченото продължено нарушение, извършвано чрез бездействие, което е започнало в първия ден след изтичане на срока на даденото предписание – 26.09.2019 г. и е продължило да се осъществява във времето, до момента на констатирането му от контролните органи при проверка на документи. Наред с последното, следва да се има предвид, че в АУАН и НП има направено достатъчно подробно и ясно описание на нарушението и на фактическите обстоятелства, при които е било извършено, поради което не е възможно да се стигне

до неразбиране от страна на лицето за какво го санкционират, съответно не се нарушава правото му да организира и осъществи защитата си в пълен обем.

Предвид гореизложеното, както и с оглед факта на установяване извършването на нарушението по чл.415, ал.1 от КТ от обективна страна и правилното му квалифициране от административнонаказващия орган, следва атакуваното съдебно решение да бъде отменено.

С оглед изхода на спора и във връзка с разпоредбата чл.63, ал.3-5 от ЗАНН /ДВ, бр.94 т 29.11.2019г./, искането на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 100 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл.27е от Наредба за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.06г./.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, XII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 04.09.2020г., постановено по нах дело № 4545 по описа на Софийски районен съд за 2020 година.

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 29-290060989 от 17.02.2020 г., издадено на Дирекция „Международна трудова миграция“ на ИА „Главна инспекция по труда“.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :